

ESPAI D'OPINIONS**Nº281**
Maig 2013**Marga Prohens****Portaveu adjunta del Grup
Parlamentari Popular****SÓN VÍCTIMES**

Començaré pel que, tal vegada hauria de ser el final d'aquest article, la conclusió del meu anàlisi, però crec sens dubte que, independentment de les diferents opinions que hi pugui haver sobre aquest tema, l'avortament és un fracàs en tots els sentits. M'explicaré:

En primer lloc l'avortament és un fracàs del sistema de prevenció, informació i orientació al qual té dret accedir tota dona. Perquè quan es produeix un embaràs no desitjat, especialment quan es tracta d'adolescents, és que alguna cosa no funciona en l'educació sexual i en responsabilitat que haurien de rebre. A més, les xifres d'avortaments a la nostra Comunitat Autònoma, que tot i el descens històric respecte a l'any anterior, més de 1000 avortaments anuals, implica que quelcom està fallant. 305 vides menys cada dia arreu d'Espanya és un drama social i demogràfic que pot suposar un greu problema a curt i llarg termini en una societat cada cop més envellida.

L'avortament és un fracàs perquè la mateixa llei orgànica 2/2010, actualment en vigor, ja fa referència a que la maternitat, se segueixi amb l'embaràs fins al final o no per qualsevol causa, és un fet que marca profundament la vida de les dones. Doncs, per què tenim una llei que deixa les dones més desprotegides que mai davant una decisió que marcarà profundament la seva vida? Per què tenim una llei que deixa desemparades a nines menors, que d'esquenes al seus pares poden acudir a aquesta intervenció quirúrgica, si a l'hora els demanam un consentiment patern pel simple fet d'absentar-se del centre escolar? On és la lògica? On posa els límits una llei que va ser aprovada pel Govern de Zapatero sense consens, amb l'opinió desfavorable dels òrgans consultius? Per què es va promoure una modificació d'una llei anterior que funcionava a Espanya i cap dona que lliurement decidís acabar amb el seu embaràs es quedava sense fer-ho, amb plenes garanties? Crec que el propòsit d'aquella modificació legislativa absurda i innecessària era clar: fer de cortina de fum mentre el debat de l'avortament tapava una crisi econòmica que instal·lada ja de ple a la nostra societat i que el Govern Socialista continuava negant. El resultat?: el nombre d'avortaments no ha deixat d'augmentar els darrers anys tot i el descens en el nombre d'embarassos, i de cada cop trobam,

més casos reiterats d'avortament el que suposa un perill afegit per a la salut de la dona. Un fracàs.

El Partit Popular ha estat des de sempre un partit defensor de la vida, però crec que la defensa de la vida va molt més enllà de posicionaments polítics, ideològics, morals, ètics i religiosos. La defensa de la vida es troba al mateix article 5 de la nostra Constitució, la defensa de la vida es troba reafirmada en diferents sentències del Tribunal Constitucional en assenyalar que els drets de la dona no poder tenir primacia absoluta sobre el dret del nasciturus, terme jurídic per referir-se al no-nat. I els poders públics han de garantir, com no pot ser d'altra manera, la llibertat de la dona i mirar per la seva salut i la seva integritat, però també tenim l'obligació de vetllar pels drets d'aquells que no tenen veu, que formen part de la dona, però que són aliens a ella, constituint una vida pròpia, independent amb uns drets jurídicament reconeguts.

Per això, a part de la reforma de llei abans esmentada, que ja anunciava el Partit Popular en el seu programa electoral nacional, a les Illes Balears, no tenint competències per legislar sobre l'avortament, el Partit Popular ha decidit també clarament per apostar per la defensa de la vida, mitjançant la defensa de la mare. La proposició de llei presentada recentment al Parlament de les Illes Balears pretén ser una llei pionera que defensi la dona en una de les seves vessants que li és més pròpia: la maternitat. Perquè defensar la maternitat és defensar la dona, protegir-la, tenir cura d'ella i defensar el normal desenvolupament de la nostra societat. Defensar les dones embarassades, especialment aquelles més vulnerables, les que no compten amb una xarxa de suport familiar o social que pugui servir-los de suport en un dels moments més transcendents de la vida de qualsevol persona. Perquè si defensam la llibertat de la dona per decidir, hem de posar a la seva disposició tota la informació possible perquè pugui prendre una decisió, sigui quina sigui, i n'assumeixi les seves conseqüències. No es tracta en cap cas de decidir per la dona, ni els poders públics ni cap altra persona poden eximir-la de la responsabilitat i el dret de decidir. Es tracta que aquesta decisió, que serà irreversible, es faci amb totes les garanties. Perquè no hi ha llibertat d'elecció sinó hi ha informació. Accions com la creació de centres de suport a la dona embarassada, accions específiques per embarassades en edat escolar, telèfon de suport gratuït, formació afectivo-sexual, suport psicològic abans i després del part, educació per a la maternitat...etc han d'ajudar a la dona a poder prendre una decisió en llibertat alhora que ajudarà a sensibilitzar a la nostra societat sobre la importància i el valor personal i social de l'embaràs. Perquè, potser tinguem diferents visions sobre l'avortament, però existeix algú capaç d'oposar-se a la protecció de la dona embarassada? A que si li reconegui el seu dret dins la societat i no sigui discriminada per això? A què les persones més febles rebin un suport addicional? A coartar la llibertat de la dona privant-la de tota la informació al seu abast?

Sens dubte, el Partit Popular treballarà en la protecció de la dona, de la maternitat, de la vida....perquè cap dona es trobi sola, desinformada o desprotegida davant aquesta decisió, especialment les més febles o les menors, perquè es podran utilitzar els eufemismes que es vulguin però un avortament és un procediment químic o quirúrgic per acabar amb una nova

vida que s'està gestant...i en un avortament, es prengui com es prengui la decisió, sempre hi ha 2 víctimes: la dona i el nadó.